

Høringer: TV-overvågning - Optagelse og protokollering af forklaringer i straffesager

7. Erstatningsansvarsloven - Tort og godtgørelse, herunder til efterladte
8. Vold i gentagelsestilfælde - Tidligere ægtefælle - Samfundstjeneste - Langvarig sagsbehandling
9. Vold - Betinget straf - Erstatning
10. Vold, grov - Samfundstjeneste
11. Vold - Samlever - Betinget straf
12. Forsøg, putativt? - Narkotika - Frifindelse
13. Udvisning, frifindelse herfor - Vold mod hustru
14. Aflytning - Kendelse på person, ud over konkrete telefoner?
15. Narkotika - Små kvanta - Amfetamin og ecstasy - Samfundstjeneste

LANDSFORENINGEN AF FORSVARSADVOKATER

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret

Amagertorv 11
11. februar 2010

Vedr.: Sagsnr. 2009-730-1047. Høring over udkast til lovforslag om ændring af tv-overvågningsloven og lov om personoplysninger. (Udvidelse af adgangen til tv-overvågning for boligforeninger m.v., idrætsanlæg og kommuner).

Justitsministeriet har med skrivelse af 18. januar 2010 anmodet Landsforeningen om en udtalelse vedr. ovennævnte høring. Materialet har været forelagt bestyrelsen.

Det er fortsat bestyrelsens opfattelse, at engelske tilstande med hensyn til tv-overvågning ikke er et ideal, men et skræmmebillede, jvf. foreningens udtalelse af 1. december 2006.

Det er fortsat udokumenteret, at der skulle være nogen som helst kriminalitetspræventiv effekt af tv-overvågning, men måske nok en bedre mulighed for opklaring af visse forbrydelser.

Bestyrelsen finder fortsat ikke anledning til at anbefale en generel adgang til at foranstalte tv-overvågning af det offentlige rum.

Spørgsmålet var senest oppe i forbindelse med lovændringen i 2007, der hvilede på betænkning nr. 1483/2006 om Tv-overvågning, hvor udvalget grundigt afvejede hensynet til privatlivets fred over for ønsket om at kunne forebygge og opklare mest mulig kriminalitet. En udvidelse i forhold til de vedtagne regler kan, selv om der i persondataloven er regler om fortrolighed og datasikkerhed, indebære en risiko for krænkelse af privatlivets fred, hvis man i videre omfang tillader private at indsamle oplysninger om folks færden i boligområder m.v.

Det bemærkes i øvrigt, at det fremsatte lovforslag er meget uklart, idet det i § 1, nr. 1, beskriver noget så uklart som et boligområde og arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil.

Samtidig er der i bemærkningerne lagt op til, at borgere i et område skulle kunne slå sig sammen og danne en forening med henblik på at etablere tv-overvågning i det pågældende område, hvis mindst 75 % af husstandene tilslutter sig dette.

Det er ikke nærmere klarlagt hverken i bemærkningerne eller i lovteksten, hvad der forstås ved 75 % af husstandene, og umiddelbart er det bestyrelsens opfattelse, at dette kan indebære, at der dannes en forening for en del af en vej, hvor der lige præcis kan være tilslutning fra 75 % af husstandene, mens alle øvrige på den samme vej er modstandere af det.

For eksempel en vej med ti huse, hvor tre huse, der ligger ved siden af hinanden, ønsker tv-overvågning af vejen, men ikke resten af beboerne på vejen. Her vil det efter lovforslaget være muligt for de tre husstande at danne en forening, som ønsker tv-overvågning af de offentlige arealer, der knytter op til deres tre ejendomme, idet de tre jo i deres del af de offentlige områder, der knytter op til deres ejendomme, udgør mindst 75 % af husstandene.

Den øvrige del af det samme område vil ikke i øvrigt være undergivet tv-overvågning.

Det virker helt uhåndterbart.

På baggrund af ovenstående er det herefter bestyrelsens opfattelse, at der er så mange tekniske problemer knyttet til forslaget og principielle problemer hermed, at det foreslåede ikke kan anbefales.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret

Amagertorv 11
12. februar 2010

Vedr.: Sagsnr. 2010-730-1093. Høring over Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 1513/2010 om optagelse og protokollering af forklaringer i straffesager.

Justitsministeriet har med skrivelse af den 21. januar 2010 anmodet Landsforeningen om en udtalelse vedrørende ovennævnte høring.

Udkastet har været drøftet ved et bestyrelsesmøde den 2. februar 2010 og senere.

Bestyrelsen er af den opfattelse, at det er uhensigtsmæssigt, at forklaringerne efter forslaget som udgangspunkt ikke gengives i dommen, med mindre retten selv bestemmer det, parterne anmoder herom, dommen ankes, eller et spørgsmål indbringes for højere ret, eller der gives aktindsigt efter retsplejelovens § 41.

Specielt er bestyrelsen af den opfattelse, at forklaringerne bør gengives udførligt i dommens sagsfremstilling, særligt med fremhævelse af centrale momenter i de forklaringer, der tillægges afgørende vægt ved dommen. En dom bør kunne stå alene, i særdeleshed hvis der ikke er en medfølgende retsbog.

Det er ligeledes bestyrelsens opfattelse, at udførlige protokollater vil være af væsentlig betydning i sager om varetægtsfængsling eller efterforskningsforhør, således som det også fremgår af betænkningen side 75.

Selv om domstolene bør følge med i den tekniske udvikling, er en afvikling af en hovedforhandling, hvor der ikke udarbejdes retsbog, men hvor der alene sker en lydoptagelse af forklaringerne, ikke uden betænkeligheder. Er der vidneførsel med flere vidner, tvinges både parter, dommer og domsmænd til at foretage egne notater om de enkelte forklaringer. At opfattelsen kan falde forskelligt ud, ved man fra sager i dag, hvor der foretages protokollering, og hvor det ikke sjældent sker, at enten den afhørte gør indsigelser, eller parterne beder om at få tilført tilføjelser til protokollatet, fordi ikke alt væsentligt kom med, se i denne forbindelse den i betænkningen indeholdte evaluering, særligt side 137 f.

Bestyrelsen bemærker i denne forbindelse, at der umiddelbart efter, at en sag er anket, bør udleveres lydoptagelse sammen med retsbogen og ikke på et senere tidspunkt eksempelvis sammen med ekstrakten. Dels af hensyn til ankeovervejelser, hvis sagen overgår til en anden advokat, dels fordi der tilsyneladende kan være problemer med lydoptagelserne, jfr. evalueringen side 157.

Evalueringen af forsøgsordningen synes at have været koncentreret om erfaringer i byretten, men det er jo typisk i anken, at problemerne viser sig.

Der burde efter bestyrelsens opfattelse have været udarbejdet en særskilt evaluering af ankesager, med lydoptagelser fra byretten, før en så vidtgående reform blev gennemført.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Erstatningsansvarsloven - Tort og godtgørelse, herunder til efterladte

Erstatningsansvarslovens § 26 og § 26 a

Oversigtsartikel over afgørelser efter de seneste oversigtsartikler i Lf.Medd. 39/2008 og 10/2009 med de deri omtalte afgørelser.

Artiklen omfatter:

1. Sædelighedssager
2. Manddrab, vold, faredelikter og personskade
3. Andet
4. Pårørende

Under hvert afsnit først de trykte afgørelser, TfK og UfR, herefter sager i Landsforeningens Meddelelser. Bortset fra en enkelt højesteretsdom, der endnu ikke har fået sidenummer i Ugeskriftet, er der ikke medtaget afgørelser fra 2010.

1) Sædelighedssager

1.1) TfK:

2009.6 Ø	50.000	T på 26 havde fra 1997 – 2003 i adskillige tilfælde anden kønslig omgang end samleje med sin 4 år yngre søster og efter at hun fyldte 12 år adskillige gange samleje med hende. Straffen både i by- og landsret udmålt til 1 års fængsel under hensyn til T's unge alder, den lange tid og personlige gode forhold. Landsretten nedsatte torterstatningen fra byrettens 90.000 kr.
2009.47 V	80.000	T på 40 år i 2007 to gange samleje og to gange anden kønslig omgængelse med datter på 12 år. Desuden tidligere i 2002-2003 samleje med den daværende 14-årige B. Navnlig under hensyn til samleje med datteren blev straffen fastsat til 2 ½ års fængsel. Torterstatningen blev ikke forelagt landsretten. B blev tillagt 15.000 kr. under hensyn til, at de fortsatte et kæreste- og samlivsforhold, efter at B var fyldt 15.

2009.102 V	40.000	Anden kønslig omgængelse end samleje over for barnebarn over en periode fra 2002-2007. Et andet barnebarn havde i en kortere periode, 2003-2005 været udsat for blufærdighedskrænkelser og fik 5.000 kr. Landsretten stadfæstede straffen på fængsel i 1 år til T f. 1944.
2009.122 Ø	15.000	Voldtægtsforsøg efter forudgående kysseri over for beruset pige i S-tog. Landsretten skærpede straffen fra 8 mdr. til 1 år og tiltrådte afgørelsen om godtgørelsen og udvisning i 5 år.
2009.214 V	40.000	Voldtægtsforsøg efterfulgt af i form af kvælertag vold, røveri og frihedsberøvelse ved at blive bundet til en radiator. Landsretten skærpede straffen fra 2 til 2½ år.
2009.272 V	10.000	22-årig T samleje med en dengang 12-årig pige, som T troede var 14 år. Pigen selv med anden pige, for hvem der skete frifindelse, opsøgt T om natten, og aktiviteterne var foregået i enighed. 60 dage betinget. Der var påstand om 20.000 i tort.
2009.302 V	20.000	Anden kønslig omgængelse end samleje med steddatter under 12 år fra 1995-97. 6 måneders fængsel betinget. Landsretten nedsatte torterstatningen, der i byretten var udmålt til 30.000 kr. under hensyn til godtgørelsesniveauet på gerningstidspunktet.
2009.325 V	70.000	Groft overfald, bl.a. slag i hovedet med flaske, § 245, jfr. § 247, og voldtægt efter at have tvunget forurettede rundt flere steder i området og øvet anden kønslig omgængelse end samleje. Fængsel i 2 år og 9 mdr. Påstand om tort med 80.000. Landsretten stadfæstede i det hele dommen.
2009.338 Ø	60.000 50.000 10.000	Mellem 1999-2002 i perioder ca. en gang om ugen samleje med plejebarn A, f. 1991, samt anden kønslig omgængelse. 4 gange fra 2002-2004 samleje med andet plejebarn C, født 2004, samt endelig blufærdighedskrænkelser over for et tredje plejebarn B. Fængsel i 5 år og retlighedsfrakendelse. Der blev lagt vægt på, at de seksuelle

overgreb i alt væsentligt var begået forud for ændringen af EAL pr. 1/1 2002.

2009.367	40.000	To gange i løbet af en nat tiltvunget sig samleje med sin daværende samleverske. 1 års fængsel. Tortgodtgørelse i overensstemmelse med forurettedes påstand. Landsretten stadfæstede i det hele.
2009.414 V	30.000	Seksuelle overgreb mod datter f. 1992, anden kønslig omgængelse i adskillige tilfælde samt blufærdighedskrænkelser fra 2005-2008. Fængsel i 1 år.
2009.525 V	40.000	Fængsel i 1 år og 9 mdr. for bl.a. vold og voldtægt af tidligere kæreste. Landsretten forhøjede straffen fra byrettens 1 års fængsel og forhøjede også torterstatningen fra 30.000. T var tidligere straffet for vold.
2009.586 Ø	10.000	Blufærdighedskrænkelser af 13-årig datter af kæreste, herunder ved befølinger. Byretten havde henført et af forholdene under § 224, men landsretten henførte alene forholdene under § 232. Straffen på 3 mdr. og erstatningen blev stadfæstet.
2009.588 Ø	30.000	Anden kønslig omgængelse under tvang § 224, jfr. § 216 mod 15-årig pige, der tidligere havde stået i forhold til en af de tiltalte, T2. T1 fællesstraf på 6 mdr. ubetinget. T2 på 17 år 6 mdr. heraf 3 måneder betinget. Byretten havde idømt begge 8 mdr., heraf 6 mdr. betinget. Erstatningen blev stadfæstet.
2009.605 Ø	8.000	Blufærdighedskrænkelser begået af børneguide ved rejse-selskab mod dreng F f. 1995. Yderligere forsøg på ulovlig tvang over for en pige, som han ønskede at genoptage kontakten med, samt besiddelse af lidt børneporno. Pigen fik ikke erstatning, landsretten stadfæstede erstatningen til F. Rettighedsfortabelse og stadfæstelse af straf af fængsel i 60 dage.
2009.616 V	40.000	Samleje og anden kønslig omgængelse med to piger under 15 år, som T havde mødt via internettet. Begge fik samme erstatning, uanset at den ene pige kun havde været

		udsat for anden kønslig omgængelse. Landsretten tog ikke stilling til erstatningens størrelse, men nedsatte straffen under dissens fra 1 år og 9 mdr. til 1 år og 6 mdr.
2009.750 V	20.000	I to tilfælde suttet på sin 14-årige stedsøns lem. Strafudmålingen på 5 måneder og erstatningen stadfæstet.
2009.795 Ø	60.000	Frifundet med dissens i byretten for kontakt voldtægt med beruset pige, som T på da 18 år fulgtes med fra diskotek. Ikke udøvet egentligt vold. 1 år og 3 måneder, hvoraf 9 måneder betinget i landsretten.
2009.833 V	30.000	Talrige gange ved tvang og trusler haft samleje med F født 1993. Overgrebene var startet, da F var 12 år gammel, men var også fortsat, efter at F selv havde fortsat forholdet som 15-årig efter at have afgivet forklaring til politiet. Byretten fastsatte torterstatningen til 80.000, der blev nedsat af landsretten, derimod var retterne enige om straffen på 2 år.
2009.854 Ø	20.000	Seksuelle overgreb bl.a. anden kønslig omgængelse over en uge over for 11-årig steddatter. Der var påstand om 30.000, men retterne var enige om de 20.000. Straffen blev nedsat fra 9 til 7 måneder, idet landsretten dømte for lidt mindre end anklageskriftet.
2009.907 V	20.000	Skaffet sig samleje, jfr. § 218 med kusines datter efter en fest. Krav om 40.000 kr. Landsretten stadfæstede 20.000 og strafudmålingen på 4 mdr.

1.2) UfR:

2009.2894	20.000	Blufærdighedskrænkelse tilbage i 2006 af steddatter født 1998, men også grov vold § 245 ved over 3 år at have slået datteren. Der var begæret 35.000, 20.000 for volden, 15.000 for blufærdighedskrænkelsen. Alle tre instanser nåede til de 20.000, for Højesteret var det alene spm. om erstatning. T fik en behandlingsdom, da han var omfattet af § 69.
-----------	--------	---

2) Manddrab, vold, faredelikter og personskade

2.1) Tfk:

2009.97 V	0	Ikke godtgørelse til børn, der havde været udsat for gentagen vold af forældrene, der af landsretten blev idømt 6 mdr.s fængsel, heraf 4 mdr. betinget. Byretten havde henført forholdet efter § 245 og idømt 8 mdr. ubetinget, men også givet afslag på godtgørelse.
2009.149 Ø	50.000	Tortgodtgørelse for afhugning af finger, hvorefter T spiste en del af fingeren og S forsøgte at sy såret sammen med nål og tråd. Derefter brændte S såret med en lighter. Der var derudover krav om svie og smerte og méngodtgørelse både for fysiske og psykiske skader. T på 16 år var tidligere straffet, men havde været udsat for "slavelignende omstændigheder" af S. Straffen udmålt til 1 år og 6 mdr. Landsretten gjorde 1 år og 3 mdr. betinget. Der var ikke nogen tvist om godtgørelseskravet.
2009.534 V	15.000	Mishandling, § 245 og frihedsberøvelse i en periode på 4 år af pige født 1995 af mor og stedfar. Landsretten forhøjede straffen fra 5 mdr. til 1 år, idet de domfældte havde været primære omsorgspersoner, og volden havde karakter af meningsløse afstraffelser. Landsretten gav modsat byretten erstatning efter § 26, stk. 3. Mishandlingen havde stået på i flere år og med tiltagende intensitet og havde medført psykisk mén.
2009.935 Ø	0	17-årig straffet efter § 245 for på gaden at have stukket ven med kniv lige under hjertet, efter at denne var kommet til at skubbe T i vandet. Byrettens straf på 1 år nedsat til 9 mdr. Begge instanser afslag på erstatning efter EAL § 26, stk. 3.

2.2) UfR:

2009.2040 Ø	20.000	Stukket flere gange med kniv i nakken og øvre del af brystet, dømt for forsøg på manddrab og i et andet forhold for vold i gentagelsestilfælde med 7 års fængsel, stadfæ-
-------------	--------	---

stet af landsretten. B havde været i manifest livsfare, men fik ikke torterstatning, derimod godtgørelse efter § 26, stk. 3 i landsretten.

2009.2603 Ø	75.000	Se nedenfor under pkt. 4.2 om en sag vedr. straffelovens § 250.
2009.2894 H	20.000	Blufærdighedskrænkelser tilbage i 2006 af steddatter født 1998, men også grov vold § 245 ved over 3 år at have slået datteren. Der var begæret 35.000, 20.000 for volden, 15.000 for blufærdighedskrænkelsen. Alle tre instanser nåede til de 20.000, for Højesteret var det alene spm. om erstatning. T fik en behandlingsdom, da han var omfattet af § 69.

3) Andet

3.1) TfK:

2009.534 V	15.000	Mishandling, § 245, og frihedsberøvelse i en periode på 4 år af pige født 1995 af mor og stedfar. Se ovenfor under pkt. 2.1.
------------	--------	--

3.2) UfR:

2009.614 V	15.000	Ærekrænkende udtalelser. Dagbøder. Strafbortfald til modparten for at have kaldt injurianten psykopat.
2009.1410 H	30.000	Hjemmerøvere i Højesteret idømt 4, 8 og 8½ år. To forurettede F1 og F2 fik tilkendt anden erstatning, men <i>ikke</i> efter EAL § 26, stk. 3. F6, der havde haft et længere sygeforløb og behov for psykologbistand, der blev særskilt honoreret, fik tilkendt 30.000 kr. for tort, bl.a. på grund af knivstik, der blev tildelt, mens han lå bundet på en sofa med et tæppe over hovedet, og at han blev efterladt alene på ejendommen, bundet til et møbel og til de alvorlige skader. Højesteret fik ikke forelagt spørgsmålet om erstatningerne.

3.3) Lf.Medd.

96/2009 Ø 30.000 Menneskehandel og seksuel udnyttelse af to østeuropæiske piger, som de tiltalte kørte ud til prostitution på forskellige adresser og oppebar indtægterne herved. Landsretten skærpede strafudmålingen på begge fra 2½ til 3 år, men stadfæstede erstatningen. Pigernes advokater havde krævet henholdsvis 100.000 og 80.000 kr. (Identisk med TFK 2009.773 V)

4) Pårørende

4.1) TFK:

2009.53 V 100.000 14 års fængsel til mor for drab af to sønner. Godtgørelse til den ene 4-årige drengs far, der i byretten havde påstået 120.000. Far havde haft jævnlig samvær med drengen. For landsretten påstod han stadfæstelse af byrettens 100.000 og fik denne gang medhold.

2009.64 V 100.000 15-årig fundet skyldig i manddrab ved at have tildelt forurettede adskillige slag, tramp og spark i hovedet og på kroppen. Tillige fundet skyldig i røveri, § 288, stk. 2 ved at have fratvunget tegnebogen under den beskrevne vold. Fængsel i 7 år. Forurettedes datter blev tilkendt 100.000 kr. Dommen tillige gengivet i UfR 2009.315V, hvoraf fremgår, at påstanden vedr. godtgørelse var på 200.000 kr., og at byretten havde frifundet for manddrab og alene dømt efter straffelovens § 246.

2009.237 V 0 Varebil påkørte i bymæssig bebyggelse med hastighed af 50 km/t bagfra to personer, der kørte på samme cykel i samme retning som bilen. De pågældende døde af deres kvæstelser. Dømt for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 241 og § 253 om at forlade uheldsstedet uden at yde hjælp. Ved en senere lejlighed dømt for spritkørsel. 60 dages fængsel og bøde (sagen fra før strafskærpselsen i 2008) Frifundet for kravet om godtgørelse efter EAL § 26a, allerede fordi det ikke kunne anses for bevist, at T udviste grov uagtsomhed ved sin kørsel.

4.2) UfR:

UfR 2009.315V 100.000	Se ovenfor under pkt. 4.1 TfK 2009.64 V
2009.2603 Ø 75.000	Enken efter mand, der blev hensat i hjælpeløs tilstand ved at få hældt whisky ned i halsen og blev frarøvet bl.a. sit dankort og efterladt, så han døde af en svær alkoholisk rus, krævede ud over forsørgertabserstatning godtgørelse efter § 26 a med 100.000, men fik både i by- og landsret 75.000. Straffene på 2 års fængsel og udvisning stadfæstet.
2010.01.13 HD 100.000	Uagtsomt manddrab af 6-årig dreng i forbindelse med højhastighed i færdselssag. Højesteret udmålte straffen til fængsel i 30 dage og 3 års ubetinget frakendelse. Godtgørelse på 50.000 kr. til hver af forældrene.

Landsforeningens Meddelelse 8/2010

Vold i gentagelsestilfælde - Tidligere ægtefælle - Samfundstjeneste - Langvarig sagsbehandling

Straffelovens § 62, § 82, § 244 og § 247

T på 50 år var dømt for vold i gentagelsestilfælde mod en samlever S, som han tidligere havde været gift med. Fundet skyldig i at ruske og skubbe S, så hun faldt, og tildele hende et antal slag med knyttet hånd og spark på kroppen. Forholdet begået i 2007, og parret var fortsat kærestere. Gode personlige forhold og behandling mod misbrug. Betinget fængsel i 3 måneder med samfundstjeneste i 50 timer.

Københavns Byret SS 2-21134/2007, 8/10 2009

T på 50 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 244, jfr. straffelovens § 247, stk. 1, ved i september 2007 i hjemmet at have tildelt S flere slag i nakke-/skulderregionen med flad og knyttet hånd, flere slag med knyttet hånd på kroppen, samt at have hevet S i håret og trukket hende hen over gulvet, ligesom han sparkede hende flere gange på kroppen, mens hun lå ned, alt med blå mærker og ømhed til følge.

T påstod frifindelse, anklagemyndigheden påstod frihedsstraf.

Det fremgik bl.a. af T's forklaringer i grundlovsforhør og under hovedforhandlingen, at T erkendte at have rusket i og skubbet til S, så hun faldt, i forbindelse med en diskussion om, at hun imod deres aftale røg i hjemmet, hvor T prøvede at overholde aftalen og prøvede at komme ud af et stofmisbrug.

S påberåbte sig vidnefritagelse. De havde genoptaget forbindelsen, havde været på rejse sammen og stod for at flytte sammen igen. Hendes forklaring til politirapport blev dokumenteret, men anklagemyndighedens begæring om at afhøre den rapportop-tagende betjent blev ikke imødekommet.

T var egnet til samfundstjeneste. T oplyste bl.a. om sine personlige forhold:

"... at han er blevet opereret i ryggen. Han er fortsat sygemeldt, idet han også har problemer med den ene arm. Han modtager sygedagpenge. Hans metadonbehandling er under nedtrapning. Han modtager ikke længere antidepressiv medicin."

T havde en tidligere dom fra 2004 for § 244, jfr. § 247, med betinget fængsel i 40 dage og samfundstjeneste, der var afviklet. (Volden var ikke mod S)

Retten bemærkede:

"Ved tiltaltes forklaring kan lægges til grund, at han tog hårdt fat i S og ruskede hende, ligesom han har skubbet hende således at hun faldt. Efter den dokumenterede forklaring afgivet af S til politirapporter, der understøttes af politiattesten og fotos, finder retten det godtgjort, at tiltalte yderligere har tildelt S et antal slag med knyttet hånd på kroppen og et antal spark på kroppen. Herefter findes tiltalte skyldig i tiltalen i nævnte omfang.

Straffen fastsættes til fængsel i 3 måneder, jf. straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på den tid, der er forløbet siden forholdet blev begået, samt at det ikke skyldes tiltaltes forhold, at sagen har trukket ud. Retten har yderligere tillagt det betydning, at tiltalte og S fortsat er kærestere, samt det oplyste om tiltaltes gode personlige forhold og behandling mod sit misbrug.

Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 50 timer, jf. straffelovens §§ 62 og 63."

Vilkårene omfattede i øvrigt en prøvetid på 2 år og vilkår om behandling mod stofmisbrug.

T skulle kun betale halve sagsomkostninger, da de mange omberammelser ikke skyldtes hans forhold - bortset fra én sygemelding med lægeattest på grund af operation.

Landsforeningens Meddelelse 9/2010

Vold - Betinget straf - Erstatning

Straffelovens § 56 og § 244, erstatningsansvarslovens § 26

Som led i nabostridigheder havde T kastet en blomsterkrukke ned mod A, der stod i sin have og fik hudafskrabbinger på underarm og på ryggen. Et flertal i byretten ville domfælde herfor og idømte 30 dages fængsel betinget af samfundstjeneste i 30 timer. Landsretten var enig med byrettens flertal om skyldspørgsmålet, men gjorde straffen rent betinget efter T's gode personlige forhold, omstændighederne, hvorunder volden blev udøvet, og voldens begrænsede følger. Et krav om torterstatning blev ikke taget under påkendelse.

ØL 21. afd. a.s. S-2902/09, 5/1 2010

T på 26 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 244, ved i april 2009 kl. 00.20 ved sin bopæl at have kastet en blomsterkrukke fra sin altan beliggende på første sal ned mod A, som stod i sin have, således at A fik hudafskrabbinger på begge underarme og på ryggen.

T, der var ustraffet, påstod frifindelse og forklarede bl.a., at A var underbo. T og hustruen lagde de tre børn i seng og kunne høre, at der blev spillet høj musik nedenunder. A og nogle gæster sad og drak, da T var ude på altanen. A råbte ad T, og T bad ham skruer ned for musikken, hvorefter A blev vred og råbte skældsord og kastede bl.a. med tallerkener. T ringede til politiet, men da politiet havde forladt stedet, skruede A op for musikken igen. A var oppe og ringe på hans dør, for at T skulle komme ned og slås. A sagde bl.a., at han holdt fest, og de var i Danmark, ikke Tyrkiet. Der havde været tidligere episoder, hvor T havde ringet til politiet på grund af høj musik.

A forklarede bl.a., at det larmede meget fra T's lejlighed, både børnene og høj musik. A blev behandlet for bl.a. depression. T kastede den pgl. aften en stor metalagtig krukke mod vidnet. Krukken ramte ham på venstre underarm og på venstre side af

ryggen. A havde ikke kastet noget mod T. Musikken i vidnets lejlighed var ikke højere, end at han og gæsterne kunne tale sammen.

Han krævede bl.a. svie og smerte for 14 dage og godtgørelse for tort med 10.000 kr.

To gæster hos A og en overbo til T blev ført som vidner. Gæsterne støttede A i, at der ikke var blevet spillet højt. Overboen forklarede, at T og hustruen skreg på dansk/tyrkisk, og så kastet med potteplanten, men ikke om den ramte A. Hun mente ikke, at A støjede særlig meget.

T's hustru forklarede, at der var larm og musik fra A's lejlighed. A var kommet med skældsord mod T og kastede bestik, tallerkener og en blomsterkrukke op mod T.

Af en lægeattest fremgik bl.a., at der var fundet hudafskrabninger på arm og ryg.

T var egnet til samfundstjeneste.

Byrettens begrundelse og afgørelse.

Efter vidneforklaringerne ville to af rettens medlemmer anse T skyldig i tiltalen, dog kun hudafskrabning på den ene underarm og på ryggen. En voterende ville frifinde.

Straffen blev udmålt til fængsel i 30 dage, som efter oplysningerne om T's forhold kunne gøres betinget af samfundstjeneste i 30 timer.

Den nedlagte erstatningspåstand blev ikke taget under påkendelse, jfr. RPL § 992, stk. 1.

T ankede til frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden påstod domfældelse efter anklageskriftet samt skærpe.

T forklarede bl.a., at han tidligere 4-5 gange havde ringet til politiet på grund af høj musik fra A's lejlighed.

A forklarede bl.a., at der ikke tidligere havde været politi tilkaldt.

Landsretten fandt T skyldig som fastslået af byrettens flertal.

Straffen fandtes passende udmålt. Dommen fortsætter:

"Det findes undtagelsesvist forsvarligt at gøre straffen betinget, herunder uden vilkår om samfundstjeneste som nedenfor bestemt. Der er lagt vægt på tiltaltes gode personlige forhold. Der er endvidere lagt vægt på omstændighederne, hvorunder volden blev udøvet. Endelig er der lagt vægt på voldens begrænsede følger.

I øvrigt stadfæstes dommen."

Vilkårene omfattede en prøvetid på 1 år.

Landsforeningens Meddelelse 10/2009

Vold, grov - Samfundstjeneste

Straffelovens § 62 og § 245

T på 28 år havde slået K adskillige gange med en fyldt øldåse i hovedet og på kroppen med ømhed og blå mærker til følge. Forholdet blev henført under straffelovens § 245, men gjorde straffen på 60 dage betinget af samfundstjeneste bl.a. på grund af de ringe skader og T's gode personlige forhold.

Københavns Byret SS 3-23200/2009, 2/12 2009

T på 28 år var tiltalt efter straffelovens § 245, subsidiært § 244, ved i september 2009 på Hovedbanegården at have slået K adskillige gange med en fyldt øldåse i hovedet og på kroppen, alt med ømhed og blå mærker til følge.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om en ubetinget fængselsstraf på ikke under 3 måneder. T, der var ustraffet, påstod frifindelse, subsidiært henførelse af forholdet under § 244.

Forklaringer i sagen er ikke gengivet i dommen.

Der blev i retten afspillet tre videosekvenser, der viste, hvad der var gået forud.

Der var en lægeattest om, at K havde prøvet at beskytte sit hoved mod slag. Der var ingen synlige læsioner i hovedet, men ømhed i tindingen og blå mærker og rift på højre hånd. Yderligere en lægeerklæring fra egen læge om, at der var blåt mærke på venstre øre og mulig bruskruptur. Der var ikke behov for operation.

T var egnet til samfundstjeneste.

"Rettenns begrundelse og afgørelse.

Vidnet V har forklaret, at tiltaltes adfærd var voldsomt provokerende, og at hun fulgte hele episoden i max 5 meters afstand og hun så at tiltalte slog forurettede med en dåse, han havde i sin højre hånd, som han svingede helt omme bagfra og han ramte forurettede på øret, samt at han tabte dåsen og der røg øl ud af den, samt at han derefter gav hende to hårde knytnæveslag i ansigtet.

Denne forklaring støtter forurettedes forklaring og vidnet W's forklaring.

Retten finder det herefter bevist, at tiltalte har slået forurettede en gang med en fyldt øldåse samt givet hende 2 knytnæveslag i hovedet. Da tiltalte lige havde købt dåsen med øl, og da der efter forklaringerne var øl i den, da han slog, finder retten at tiltalte har slået med en fyldt øldåse, og forholdet skal derfor henføres under straffelovens § 245.

Efter forklaringerne og de afspillede videosekvenser finder retten, at der har været diskussion og skænderi mellem tiltalte på den ene side og forurettede og hendes kæreste på den anden side, men dette finder retten ikke på nogen måde kan have givet anledning til voldsudøvelsen.

Tiltalte findes herefter skyldig i vold efter straffelovens § 245.

Straffen fastsættes til fængsel i 60 dage, jf. straffelovens § 245.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at der er tale om slag med fyldt øldåse samt knytnæveslag, samt på den ringe skade, der er sket.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på tiltaltes gode personlige forhold.

Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 60 timer, jf. straffelovens §§ 62 og 63."

Betingelserne omfattede 1 års prøvetid.

Landsforeningens Meddelelse 11/2010

Vold - Samlever - Betinget straf

Straffelovens § 56 og § 244

T på 26 år havde skubbet sin kæreste, så hun faldt bagover, mistede bevidstheden og fik en flænge i hovedet, som måtte sys. Betinget dom uden straffastsættelse på grund af det forudgående forløb og personligt gode forhold.

Københavns Byret SS 3-23440/2009, 27/11 2009

T på 26 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 244 ved i september 2009 kl. 22.45 på K's bopæl at have udøvet vold mod K, idet han skubbede hende i brystet med en sådan kraft, at hun faldt bagover, hvorved hun mistede bevidstheden og slog hul i hovedet, som måtte sys med 3-4 sting.

T erkendte sig skyldig.

T forklarede bl.a., at han ikke længere var kæreste med K, som var mor til deres fælles søn. T's forhold til K sluttede efter episoden. De havde været kærester i 4½ år og boet sammen i en kort periode, men ikke på tidspunktet for den omhandlede episode. Den pågældende dag havde de en aftale om at være sammen. De mødtes i gården og så deres søn lege. K havde været til terapi forinden og var følelsesmæssigt oprørt. Da de kom op i lejligheden, gav K udtryk for, at T ikke var i stand til at lytte til hende. Det udviklede sig til et skænderi. Da T skulle på arbejde næste dag, ville han ikke diskutere, men gå i seng. T gik ind for at lægge sig, men det ville K ikke have og begyndte at trække ham væk fra sengen. K truede med at ringe til én for at få hjælp til at få T ud. Det udviklede sig til, at de skubbede hinanden, og T fik revet sin T-shirt i stykker.

T var nu klar over, at han var nødt til at gå. Idet han bukkede sig ned for at tage sko på, kom K hen mod ham. Han blev bange og skubbede derfor K i brystkassen, så hun faldt ned på gulvet. Da han opdagede, at hun var besvimet, fik han hende vækket og hentede noget koldt fra fryseren. K bad ham ringe til hendes søster, hvilket han gjorde.

K bekræftede bl.a. optakten om, at hun havde været i terapi og ikke havde det så godt. Det førte senere til, at hun bad T gå, fordi hun ikke havde lyst til, at han skulle sove i lejligheden efter deres diskussion. Det ville T ikke og gik ind for at lægge sig. De diskuterede i gangen, og det endte med, at T skubbede til hende, så hun faldt. Han sagde, at han følte sig truet af hende.

Da hun vågnede op, blev hun lidt småhysterisk over, hvad der var sket. Hun bad T tilkalde søsteren, hvilket han gjorde, hvorefter han forlod lejligheden. K tog siden på skadestuen, mens søsteren blev i lejligheden (med barnet). Det var ikke usædvanligt,

at T overnattede i lejligheden. De havde den pågældende aften drukket hver 4 øl. Hun bekræftede, at hun havde revet i T's T-shirt for at få ham ud af soveværelset.

K gik til politiet en uge efter episoden. Hun skulle samle sig sammen til at anmelde forholdet.

Det fremgik af lægeattesten, at der ikke var tegn på hjernerystelse, men at der var en flænge i baghovedet.

T var ustraffet. Der var indhentet en personundersøgelse.

"Rettsens begrundelse og afgørelse.

Ved tiltaltes forklaring og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Tiltalte har således overtrådt straffelovens § 244.

Straffen bliver ikke fastsat, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 1. Retten har herved lagt vægt på tiltaltes forklaring om det forudgående forløb samt tiltaltes gode personlige oplysninger."

Vilkårene omfattede en prøvetid på 1 år med tilsyn af Kriminalforsorgen.

Landsforeningens Meddelelse 12/2010

Forsøg, putativt? - Narkotika - Frifindelse

Straffelovens § 21 og § 191

*Det er ikke nemt på universitetet at undervise i reglerne om putative forsøg. Også hos domstolene kan der være problemer. Der var ret beset 10 års forskel i bedømmelsen af strafværdigheden i nedennævnte sag, hvor en mand fra Polen, P, blev dømt i byretten med dissens, men frifundet med dissens i landsretten for i sin bil at have nogle pakker med noget stof, der **ikke** var amfetamin. De frifindende 3 dommere i landsretten fandt det efter bevissførelsen ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed at kunne lægge til grund, at P troede, at stoffet i bilen var amfetamin.*

ØL 3. afd. a.s. S-2542-09, 7/12 2009

P på 40 år var tiltalt for forsøg på overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, ved i marts 2009 med henblik på videreoverdragelse at have forsøgt at indføre 19,7 kg amfetamin fra Polen til Danmark, idet P som fører af en polsk bil ankom med Polensfærgen, hvorefter de 20 pakker med stof blev fundet i bilen, hvilket mislykkedes, idet pakkerne viste sig ikke at indeholde amfetamin, men alene 1-phenylethylamin.

Der var påstand om straf, konfiskation og udvisning. T påstod frifindelse, dog ikke for konfiskationen.

I byretsdommen er gengivet P's forklaring under hovedforhandlingen, og forsvareren har medsendt P's vedståede forklaring fra grundlovsforhøret. Det fremgik bl.a. heraf, at han oprindeligt forklarede, at han i en vens bil var på vej til Oslo for at arbejde. Vennen var taget videre til Sverige eller Norge, og det var så meningen, at P skulle køre bilen til Norge. Han var ikke bekendt med, at der var amfetamin i bilen.

Under hovedforhandlingen forklarede P bl.a., at han havde truffet V tilfældigt på et værtshus, men de havde kendt hinanden i 20 år. P havde ingen anelse om, at der var skjult stof i bilen. V skulle vente på ham ved færgen, når han kom til Norge, ellers skulle afhørte bare stå og vente på ham. V havde givet ham penge til billetterne. Dagen før han rejste, kørte han bilen til et værksted for at få låsen til bagagerummet lavet. Værkstedet kunne ikke nå at reparere låsen, så han kørte igen efter at have været på værkstedet hele tiden. Stoffet måtte have været anbragt i bilen, før han fik den. Han havde aldrig hørt om 1-phenylethylamin.

P havde siddet i fængsel i 6 år i Polen for voldskriminalitet mod to narkomaner, men havde aldrig haft med narkotikakriminalitet at gøre.

Han var ikke tidligere straffet i Danmark.

Byrettens resultat og afgørelse:

"Forhold 1

Det fremgår af de retskemiske erklæringer, at det i sagen omhandlede stof er 1-phenylethylamin, som ikke var ulovligt den 20. marts 2009.

Det lægges til grund, at stoffet var gemt i en skjult dobbeltbund i den bil, som tiltalte P kørte til Danmark i den 20. marts 2009. Det lægges endvidere til grund, at stoffet ved den første foreløbige undersøgelse, foretaget af politiet den 20. marts 2009, gav udslag for amfetamin. Det fremgår af en i bilen fundet købekontrakt, at bilen tilhører tiltalte P.

To af rettens medlemmer har lagt vægt på tiltalte P's forklaring om, hvordan han modtog bilen, og karakteren af den aftale han indgik med den i hans forklaring omtalte person V. Disse medlemmer lægger i den forbindelse tillige vægt på, at tiltalte P og V ikke havde hinandens mobilnumre, men desuagtet skulle mødes ved færgeløbet i Norge. Disse medlemmer har på denne baggrund sammenholdt med, at tiltalte P under sin varetægtsfængsling forsøgte at udsugle et brev, der må opfattes som en instruktion til medgerningsmænd om at slette spor, fundet det ubetænkeligt at tilside-sætte tiltalte P's forklaring om, at han ikke havde kendskab til stoffet, som utroværdig.

Disse medlemmer har derudover lagt vægt på, at tiltalte P via det udsuglede brev forsøgte at advare og beskytte medgerningsmænd, samt hans egen forklaring om, at han modtog bilen og penge til fægebilletter fra Polen over Danmark til Norge fra V uden, at de havde yderligere kendskab til hinanden og uden, at de var i stand til at komme i kontakt med hinanden. Disse medlemmer har derfor fundet det bevist, at tiltalte P opfattede stoffet som ulovligt og kostbart. Henset til opbevaringsmåden i bilen, sagens øvrige omstændigheder og til, at det tillige må antages, at stoffet også ved eventuelle tidligere undersøgelser i det kriminelle miljø har givet udslag for amfetamin, finder disse medlemmer, at det er påvist, at tiltalte P havde forsøgt at indføre det ulovlige stof amfetamin.

Disse to medlemmer anser herefter tiltalte P for skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Et af rettens medlemmer finder det betænkeligt at anse det for godtgjort, at tiltalte P havde den til domfældelse fornødne viden eller formodning om, at der var stof gemt i bilen. Dette medlem stemmer derfor for at frifinde tiltalte.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet."

Straffen blev udmålt til fængsel i 10 år. Retten bemærkede:

"Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på stoffets mængde samt på, at det er fundet bevist, at tiltalte troede, at han indførte amfetamin, og at forsøget kun strandede på grund af myndighedernes kontrol."

Der skete konfiskation, og P blev udvist for bestandig.

P ankede til frifindelse for straf og udvisning, subsidiært formildelse. Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

P forklarede bl.a. supplerende, at V ikke nævnte noget om, hvor i Norge P skulle arbejde. V sagde blot, at der ville være arbejde og indkvartering, og at indtjeningen ville være tilfredsstillende. Han huskede ikke, om han havde givet V sit telefonnummer, men det var sandsynligt. Han spurgte ikke, hvor han kunne få fat i V i Norge. Han havde aftalt med V, hvilken båd han skulle ankomme med.

"Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten tiltrædes det af de grunde, der er anført i dommen, at tiltalte vidste, at stoffet befandt sig i bilen, da han blev stoppet den 20. marts 2009, og at han da havde den opfattelse, at det var ulovligt at besidde stoffet.

3 voterende tiltræder herefter, af de grunde, der er anført i dommen, at tiltalte har troet eller anset det for overvejende sandsynligt, at det var amfetamin, der var i bilen. Dette understøttes af, at tiltalte på intet tidspunkt før resultatet af de retskemiske erklæringer har bestridt, at stoffet var amfetamin. Disse voterende stemmer derfor for at stadfæste byrettens bevisresultat.

3 voterende finder, at det efter bevisførelsen ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed kan lægges til grund, at tiltalte troede, at stoffet i bilen var amfetamin. Disse voterende stemmer derfor for at frifinde tiltalte.

Der gives dom efter det for tiltalte gunstigste resultat, hvorefter tiltalte frifindes, herunder for påstanden om straf og udvisning.

Dommens bestemmelse om konfiskation stadfæstes.

Tiltalte har under sagen været frihedsberøvet fra den 20. marts 2009."

Landsforeningens Meddelelse 13/2010

Udvisning, frifindelse herfor - Vold mod hustru

Straffelovens § 244, udlændingelovens § 26

En tyrkisk statsborger T, der kom hertil i 2000, blev fundet skyldig i vold og efterfølgende vidnetrusler mod hustruen og blev idømt 4 måneders fængsel og udvisning i byretten. Landsretten stadfæstede straffen, men frifandt for udvisning bl.a. under henvisning til, at T ikke tidligere var straffet i Danmark, karakteren af den begåede

kriminalitet samt de personlige forhold, herunder tilknytning til Danmark og herboende personer, herunder også den ringe gentagelsesrisiko.

ØL 1. afd. a.s. nr. S-2931-09, 7/1 2010

T på 46 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 244, ved i perioden fra august 2008 til 27. juli 2009 på hjemmeadressen ikke under 10 gange at have slået H flere gange i ansigtet og på kroppen med flad hånd og knyttede hænder - i alle tilfælde med smerter og ømhed til følge.

I forhold 2 straffelovens § 123, ved den 20/8 2009 i tidsrummet mellem kl. 09 - 11 at have kørt H til et ukendt sted i hjemkommunen og undervejs tildelt hende et knytnæveslag ved venstre tinding og mindst to lussinger og sagt, at hun skulle ændre den forklaring, som hun havde givet til politiet i den anmeldte voldssag, samt truet hende med, at hvis hun ikke ændrede sin forklaring i retten, ville han skære i hende, brænde hende, slå hende ihjel, ligesom han ville slå deres fælles børn ihjel eller lignende.

Der var påstand om frihedsstraf og udvisning i 6 år. T, der var ustraffet, nægtede sig skyldig.

Han forklarede bl.a., at han havde kendt H siden 1993, og de blev gift i 2003. Hun kom hertil for 1½ år siden (regnet fra august 2009, ER) sammen med to fællesbørn født henholdsvis 1995 og 1999. Selv var han kommet hertil i 2001 (skal rettelig være 2000, iflg. erklæringen fra Udlændingetjeneste, ER).

Han havde tre børn fra sit første ægteskab - et barn, som boede i Danmark alene, et barn i Tyrkiet og et barn, som boede hos ham.

H havde selv opsøgt ham i august 2009, og de skændtes om en telefonregning. Dagen efter hentede han hende for at køre hende på politistationen i Albertslund. Det var hende, der råbte grimme ord til ham. Han havde ikke slået hende.

Vedr. forhold 1 forklarede T bl.a., at de havde haft et skænderi, da H refererede forskelligt, som naboer skulle have sagt. Han sagde, at hvis hun ikke forlod bopælen, ville han gøre det. Han rejste sig og skubbede til sofabordet, der ramte H's ben. Hun ville forhindre ham i at gå og tog fat i hans tøj og arm. Han skubbede til hende og tog også fat i hende.

H forklarede bl.a., at siden hun kom til Danmark, var deres ægteskab ikke gået så godt. Skænderierne skyldtes somme tider børnene. Her i Danmark var hun blevet slået 2-3 gange, når T var sur. Ved episoden 27/7 2009 havde han sagt, at han ikke ville

have hende, og hun skulle gå. Inden hendes søster kom, begyndte T at slå og sparke hende og kastede ting efter hende. Mange slag, både med flad og knyttet hånd. Hun besvimede og vågnede op på sygehuset. Det var rigtigt, at sofabordet på et tidspunkt blev skubbet ind mod hende. Hun tog på krisecenter med børnene, men flyttede tilbage.

Dagen før den 20/8 2009 var der kommet brev med indkaldelse til retsmøde. Den 20/8 2009 ringede T og sagde, at hun skulle gøre sig klar, for de skulle til afhøring hos politiet. Da hun under køreturen fastholdt sin forklaring, blev hun slået 2-3 gange med flad og knyttet hånd i ansigtet. Hun kunne ikke nøjagtigt huske truslerne. På udtrykkelig forespørgsel havde T udtalt, at han ville "kneppe hende og børnene, og at han ville slå dem ihjel."

En nabo forklarede bl.a. vedr. forhold 1, at H havde ringet på døren, været oprevet og bedt ham tilkalde politiet. Noget senere ankom politi og ambulance.

Der var lægeattester om ømhed og blå mærker den 28/7 2009 og ømhed i ansigtet og højre tindingregion den 20/8 2009.

T havde været frihedsberøvet fra 25/8 2009.

Byretten fandt H's forklaring, der var støttet af naboen, fotografier og lægeattest i forhold 1, troværdig, således at hun den 27/7 2009 blev udsat for vold som beskrevet, og at hun ved en tidligere lejlighed var blevet slået og havde fået hovedet banket ind i væggen.

Det fandtes ikke bevist, at der havde været andre tidligere episoder.

Retten fortsatte:

"Vedrørende forhold 2 finder retten det ved H's forklaring bevist, at tiltalte er skyldig efter anklageskriftet, dog at det efter de lægelige oplysninger må lægges til grund, at knytnæveslaget ramte højre og ikke venstre tinding, og at det ikke kan anses for godtgjort, at der er fremsat udtalelse om at skære i H eller brænde hende.

Straffen efter straffelovens § 123 og § 244 fastsættes til fængsel i 4 måneder.

Retten har lagt vægt på, at den vold, der er udøvet i forhold 1, har været af relativ beskeden karakter uden skade til følge, men til gengæld anset forhold 2 som en ret alvorlig overtrædelse af straffelovens § 123 henset til, at der ikke kun blev fremsat trusler, men H både blev taget med i bilen og udsat for vold."

Retten lagde ved afgørelsen om udvisning bl.a. vægt på, at T mundtligt kunne gøre sig forståelig på dansk, men at der havde været tolkebistand. Han havde været offentligt ansat siden 2002, men hans omgangskreds og sociale liv foregik i tyrkiske kredse, ligesom han havde forældre og søskende i Tyrkiet.

Man fandt ikke, at en udvisning ville være så belastende, at udvisning skulle undlades. Retten fortsatte:

"Endelig bemærkes, at der for tiltalte som tyrkisk statsborger ifølge associeringsaftale mellem EU og Tyrkiet yderligere gælder de særlige betingelser omkring udvisning af EU-udlændinge.

Retten finder, at en overtrædelse af straffelovens § 123 ikke mindst i et tilfælde som her, hvor der ikke alene er fremsat trusler, men også udøvet vold, må betragtes som en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn, således at der kan ske udvisning uanset de særlige krav gældende for EU og associerede stater.

Påstanden om udvisning med indrejseforbud i 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 3, tages derfor til følge i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6."

T ankede med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse. Han påstod endvidere frifindelse for påstanden om udvisning, subsidiært at denne blev gjort betinget.

Anklagemyndigheden påstod skærkelse.

Der blev afgivet supplerende forklaring af parterne (udeladt af referatet, ER), og nabos forklaring blev dokumenteret.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Landsretten finder, at tiltalen i forhold 1 opfylder kravet i retsplejelovens § 834, stk. 2, nr. 4, til et anklageskrifts udformning.

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig som fastslået af byretten, dog findes det ikke godtgjort, at der er udøvet vold mod forurettede ud over volden den 27. august 2009.

Straffen findes passende udmålt. Det tiltrædes, at der efter kriminalitetens beskaffenhed ikke er grundlag for at gøre straffen helt eller delvis betinget.

For så vidt angår spørgsmålet om udvisning bemærkes, at tiltalte er fundet skyldig i en enkeltstående voldsepisode og en vidnetrussel mod hans hustru i forbindelse med ægteskabelige uoverensstemmelser. Tiltalte er ikke tidligere straffet i Danmark. I hvert fald under disse omstændigheder og henset til karakteren af den begåede kriminalitet samt til tiltaltes personlige forhold, herunder hans tilknytning til Danmark og herboende personer, herunder den ringe gentagelsesrisiko, finder landsretten, at en udvisning af tiltalte vil stride mod associeringsaftalens artikel 16.

Tiltalte frifindes derfor for påstanden om udvisning."

Et mindre erstatningskrav blev henskudt til Erstatningsnævnet.

Landsforeningens Meddelelse 14/2010

Aflytning - Kendelse på person, ud over konkrete telefoner?

Retsplejelovens § 783

Politiet ville under efterforskningen af et røveri ud over aflytning af konkrete telefoner have en aflytning på mistænktens person. Både byretten og landsretten gav afslag på det sidste, da der ikke i sagen forelå oplysninger om, at der var tale om bandekriminalitet eller særlig organiseret kriminalitet.

VL 5. afd. S -2511-09, 5/11 2009

Politiet begærede på grundlag af mistanke om røveri ved et tidligere retsmøde en aflytningskendelse på et bestemt telefonnummer og fik tilladelse hertil. Afgørelsen blev stadfæstet af landsretten.

Nu kom man med en anmodning om, at et nyt nummer blev inddraget under aflytningen. Endvidere anmodede man om, at der i medfør af RPL § 783, stk. 2, 1. pkt., blev truffet afgørelse om, at der ud over de nævnte telefoner kunne foretages aflytning af A's telefoner (aflytning på person).

Endelig anmodede man om historiske teleoplysninger på den nye telefon.

Indgrebsadvokaten protesterede imod, at der blev etableret aflytning på mistænktens person, jfr. RPL § 783, stk. 2.

Politiet henviste til, at den pågældende lovbestemmelse var indført med henblik på at lette politiets arbejde, og at der efter oplysningerne i sagen var nærliggende mulighed for, at mistænkte ville skifte telefoner. (...)

Indgrebsadvokaten henviste til, at reglen var indført med henblik på opklaring af organiseret kriminalitet og banderelateret kriminalitet, jfr. forarbejderne.

"Han henviste endvidere til, at der fortsat er mulighed for at politiet kan etablere teleaflytning på øjemedet, jf. retsplejelovens § 763, stk. 4, hvilket må være fuldt rigeligt i nærværende sag, såfremt mistænkte skifter telefon. En udvidelse af tilladelsen til at gælde mistænkte som person kan medføre, at personer, som mistænkte tilfældigt har kontakt med, får aflyttet deres telefoner. Det bør derfor være undtagelsen, at bestemmelsen bringes i anvendelse."

Retten optog spørgsmålet til kendelse og fastslog først, at betingelserne for aflytning var opfyldt, jfr. den tidligere kendelse. Betingelserne for aflytning af det nye nummer var også opfyldt.

Retten fortsatte:

"Bestemmelsen i retsplejelovens § 783, stk. 2 om aflytning på person er efter bemærkningerne tænkt anvendt i sager om organiseret kriminalitet og banderelateret kriminalitet. Telefonaflytning er et betydeligt indgreb i meddelelshemmeligheden og må således afvejes med formålet med indgrebet og den efterforskede forbrydelse, ligesom der må stilles krav om sikkert retsgrundlag. Da der ikke i sagen foreligger oplysninger om, at der er tale om bandekriminalitet eller særlig organiseret kriminalitet, tages anmodning om, at teleaflytningen udvides til at omfatte A's person, jf. retsplejelovens § 783, stk. 2, ikke til følge, jf. retsplejelovens § 783, stk. 2."

Anklageren kærede kendelsen med påstand om, at politiet også måtte foretage aflytning på personen.

Landsretten udtalte kort:

"Af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det, at anmodningen om, at teleaflytningen udvides til at omfatte A's person ikke er taget til følge.

Landsretten stadfæster derfor afgørelsen."

Narkotika - Små kvanta - Amfetamin og ecstasy - Samfundstjeneste

Lov om euforiserende stoffer § 3 og straffelovens § 62

T på 27 år bl.a. tiltalt for besiddelse af 10 g amfetamin og 96 ecstasypiller med henblik på videresalg. Samfundstjeneste.

Retten på Frederiksberg nr. 1-7428/2009, 8/12 2009

T på 27 år var tiltalt for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, ved i juni 2009 i sin lejlighed at være i besiddelse af 10,11 g amfetamin samt 96 ecstasypiller fordelt i 7 pølsemandsposer, alt med henblik på videresalg.

I forhold 2 overtrædelse af våbenbekendtgørelsen, ved i et kælderrum at have opbevaret to butterflyknive, fire knive med låsbar klinge, en pushdaggert, en strømpistol, en CS-gasspray, to knojern og en signalpistol.

Anklagemyndigheden påstod fængselsstraf og konfiskation.

T, der var ustraffet, erkendte, dog ikke hensigt til videresalg i forhold 1.

Retten fandt T skyldig efter anklageskriftet, bl.a. som følge af et regnskab med navne og beløbsangivelser, mængden af narkotika og fundet af en digitalvægt.

Straffen blev udmålt til fængsel i 3 måneder, der under hensyn til, at T ikke tidligere var straffet, og oplysningerne om T's gode personlige forhold blev gjort betinget af samfundstjeneste i 80 timer inden for en prøve- og længstetid på 1 år. Der skete konfiskation som påstået også af digitalvægten.